

Arrest

nr. 144 513 van 30 april 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 21 februari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 februari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel tot terugbrenging (bijlage 20) en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 februari 2013 houdende bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. BRACKE die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De minderjarige zoon van verzoekster diende op 21 juni 2012 te Antwerpen een aanvraag in van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) in zijn hoedanigheid van EU-beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

1.2. Op 14 december 2012 trof de burgemeester van de gemeente Retie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 11 februari 2013 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel tot terugbrenging (bijlage 20). De zoon van verzoekster werd hiervan op 14 februari 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 23.07.2012 werd ingediend door:

Naam: L.(...), R.(...) J.(...) C.(...), Nationaliteit: (...);

Geboortedatum (...), Geboorteplaats: (...), Identificatienummer in het Rijksregister : (...), verblijvende te (...)

om de volgende reden geweigerd :

☐ *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie:*

Voor het minderjarige kind werd op 23.07.2012 een aanvraag ingediend als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art. 50§2,4° van het KB van 08.10.1981). Deze aanvraag werd door de gemeente op 14.12.2012 wegens onvolledigheid, aan de hand van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, geweigerd. De beslissing werd aan de moeder van het minderjarig kind op dd. 08.01.2013 betekend. Er werd tot uiterlijk tot 08.02.2013 tijd gegeven om de ontbrekende stukken aan te leveren. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat er op dd. 10.01.2013 (ontvangen op 18.01.2013) een bewijs van aansluiting bij de mutualiteiten (CM), een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur-deeltijdse tewerkstelling op naam van L.(...) S.(...) (dienstencheques - Plus Home services vanaf 01.10.2012) en twee loonstroken overeenkomstig het voornoemde arbeidscontract (nov. en dec.2012) werden toegevoegd.

Op basis van de voorgelegde documenten in het dossier kan niet worden vastgesteld dat de minderjarige aan de voorwaarden voldoet om het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 2° en tweede lid van de wet van 15.12.1980 en art. 50, §2, 4° van het KB van 8.10.1981 te kunnen genieten. De bestaansmiddelen die het kind ter beschikking heeft, uit tewerkstelling van de moeder, zijn onvoldoende om te kunnen aanvaarden overeenkomstig bovenstaand wetsartikel. Het bedrag dat de moeder uit tewerkstelling bij elkaar krijgt, blijkt immers minder dan het bedrag onder hetwelke sociale bijstand kan worden verleend. Nergens uit het dossier blijkt dat de minderjarige en zijn moeder, met een dergelijk karig bedrag, toch in hun levensonderhoud zouden kunnen voorzien. Bijgevolg kan niet worden vastgesteld dat betrokkene kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Een verblijf van meer dan drie maanden kan aan het minderjarige kind niet worden toegestaan.

Aan de betrokkene wordt een bevel tot terugbrenging gegeven de 30 dagen.”

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 11 februari 2013 eveneens een beslissing houdende bevel tot terugbrenging (bijlage 38). Verzoekster werd hiervan op 14 februari 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan L.(...) S.(...) M.(...) geboren (...) op (...) van Surinaamse nationaliteit verblijvende te (...), bevel gegeven om de genaamde L.(...), R.(...) J.(...) C.(...), geboren te (...), op (...) van Nederlandse nationaliteit verblijvende te (...), binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is of alwaar hij legaal kan binnekomen en verblijven.

Reden van de maatregel:

Zie voorzijde bijlage 20"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 42 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekster stelt in haar middel het volgende:

"Art. 42.<W 2007-04-25/49. art. 25, 046; Inwerkingtreding : 01-06-2008> § 1. [1 Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. (...)

Verzoekster heeft zoals boven aangehaald de bijlage 19ter ontvangen op 21.06.2012. De laatste dag om de beslissing te nemen was uiterlijk 21.12.2012.

De bestreden beslissing is pas genomen door verwerende partij op 11.02.2013, d.i. meer dan anderhalve maand te laat.

Het middel is dus gegrond.

2.2. Artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§ 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier."

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de zoon van verzoekster op 21 juni 2012 in Retie een aanvraag indiende van een verklaring van inschrijving (bijlage 19). De Raad merkt op dat in de beslissing verwezen wordt naar een aanvraag van 23 juli 2012, doch deze heeft betrekking op verzoekster zelf en niet op haar minderjarige zoon. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat de gemachtigde van de staatssecretaris slechts een beslissing nam over deze aanvraag op 11 februari 2013, en dus buiten de vervalttermijn van zes maanden volgend op de datum van de aanvraag zoals bedoeld in voormeld artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Verzoekster lijkt te kunnen worden bijgetreden waar zij stelt dat 21 december 2012 de laatste dag was om een beslissing te nemen.

2.4. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

"verzoekster een schending voor van artikel 42 van de vreemdelingenwet.

Zij betoogt dat ze de bijlage 19ter ontvangen heeft op 21 juni 2012 en dat de laatste dag om een beslissing te nemen derhalve op 21 december 2012 viel. Aangezien de beslissing pas genomen werd op 11 februari 2013, werd de termijn overschreden.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster voor haar minderjarig kind op 23 juli 2012 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen indiende, bij toepassing van artikel 50§2, 4° van het KB van 8 oktober 1981.

Op 14 december 2012 werd, ten aanzien van verzoeksters minderjarig kind, een beslissing töt weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 20) wegens onvolledig dossier. Verzoekster werd uiterlijk tot 8 februari 2013, de tijd gegeven om de ontbrekende stukken alsnog over te maken. zij werd derhalve, overeenkomstig artikel 51 §1, 1° van het KB van 8 oktober 1981 een bijkomende termijn gegeven om alsnog haar dossier te vervolledigen.

Artikel 42 §1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1 . [1 Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier."

Artikel 51 §1 en §2 van het KB luiden als volgt:

1m Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving, weigert de burgemeester of zijn

gemachtigde de aanvraag, zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20. [2 ...]2

[2 In dit geval beschikt de burger van de Unie over een bijkomende termijn van een maand om de vereiste documenten over te leggen. Deze bijkomende termijn van een maand begint te lopen vanaf de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde bijlage 20.]2

Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

Indien de burger van de Unie de vereiste documenten overlegt binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag onmiddellijk door aan de gemachtigde van de Minister, behalve indien het recht op verblijf onmiddellijk aan de burger van de Unie is toegekend conform §3

§ 2. Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet en mits de documenten bedoeld in artikel 50, § 2r werden overgelegd binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, [2 geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 af. "

Aangezien verzoekster een bijkomende termijn werd toegestaan om de nodige documenten voor te leggen, is het ook logisch en niet meer dan redelijk, dat de beslissing één maand later genomen zal worden. Het tegendeel oordelen zou elk nut ontnemen van het toekennen van een bijkomende termijn van één maand. Verzoekster toont in dit opzicht geenszins aan dat de beslissing, die genomen werd minder dan 7 maanden na de bijlage 19ter, de voorgeschreven termijn overschreden heeft.

Een schending van artikel 42 van de vreemdelingenwet werd niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond."

2.5. De verwerende partij wijst op de regeling uit het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit). Artikel 51, §1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit bepaalt een termijn van drie maanden waarbinnen de burger van de Unie de bewijsstukken bedoeld in artikel 50, §2 van het vreemdelingenbesluit moet neerleggen, waarna de burgemeester of zijn gemachtigde, indien de burger van de Unie in gebreke blijft, een beslissing tot weigering van verblijf dient te nemen. De burger van de Unie beschikt dan op grond van artikel 51, §1, tweede lid van het vreemdelingenbesluit over een bijkomende termijn van één maand. Wanneer de burger van de Unie alsnog verzuimt zijn dossier te vervolledigen, moet de burgemeester wederom een weigeringsbeslissing nemen, "zo nodig" gekoppeld aan een bevel om het grondgebied te verlaten. De verwerende partij betreft deze regeling op de termijn waarover zij op grond van artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet beschikt om een beslissing te nemen over de aanvraag.

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat de zoon van verzoekster ter gelegenheid van de aanvraag van de verklaring van inschrijving van 21 juni 2012 werd verzocht om "binnen de drie maanden, ten laatste op 20/09/2012 de volgende documenten over te leggen: bewijzen van bestaansmiddelen". De Raad stelt vast dat de burgemeester van Retie in onderhavig geval slechts op 14 december 2012, dus bijna zes maanden na de datum van de indiening van de aanvraag een (eerste) weigeringsbeslissing nam overeenkomstig artikel 51, §1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit. Deze beslissing werd op 8 januari 2013 aan verzoekster ter kennis gebracht, waarna zij op 10 januari 2013 de gevraagde bewijsstukken overlegde. Uiteindelijk werd het dossier pas op 11 januari 2013 aan de gemachtigde van de staatssecretaris overgemaakt.

2.7. De Raad merkt op dat nergens uit de bepalingen van de vreemdelingenwet of het vreemdelingenbesluit kan worden afgeleid dat het in het licht van de vervaltermijn van zes maanden uit artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet relevant zou zijn of er voorafgaandelijk door de burgemeester of zijn gemachtigde conform artikel 51, §1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit een weigeringsbeslissing werd genomen. De bijkomende termijn van één maand waarover de aanvrager krachtens artikel 51, §1, tweede lid van het vreemdelingenbesluit beschikt om de nodige documenten aan te leveren is immers, mits de documenten nadien werden aangeleverd en de aanvraag door de gemeente werd overgemaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris, zoals in onderhavige zaak het geval is, inbegrepen in de vervaltermijn van zes maanden. De inertie van de burgemeester van Retie, die in casu slechts op 14 december 2012 tot de vaststelling kwam dat de gevraagde stukken, die ten laatste op 20 september 2012 verwacht werden, nog niet waren overgelegd, en het feit dat de burgemeester nog een bijkomende termijn van één maand toestond, heeft bijgevolg geen enkele invloed

op de termijn waarover de gemachtigde van de staatssecretaris beschikt om een beslissing te nemen over de aanvraag. Het talmen van de gemeentelijke administratie kan niet in het nadeel spelen van de burger van de Unie die *“zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag”* een beslissing dient te krijgen over zijn recht op verblijf van meer dan drie maanden. De verwerende partij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij in haar nota met opmerkingen poneert dat haar beslissingstermijn met één maand zou worden verlengd. Ten overvloede stipt de Raad aan dat de bestreden beslissing ruim anderhalve maand na het verstrijken van de termijn werd genomen.

2.8. De vervaltermijn uit artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet werd miskend, waardoor de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20) dient te worden vernietigd.

Het enig middel is gegrond.

Gelet op de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20), valt de zoon van verzoekster terug op een tijdelijk verblijfsrecht in afwachting van een nieuwe beslissing aangaande zijn aanvraag van een verklaring van inschrijving van 21 juni 2012 (bijlage 19) waardoor het bevel tot terugbrenging (bijlage 38), thans de tweede bestreden beslissing, middels een vernietiging uit het rechtsverkeer dient te worden gehaald.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 februari 2013 tot weigering van verblijf met bevel tot terugbrenging (bijlage 20) en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 februari 2013 houdende bevel tot terugbrenging (bijlage 38) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. TAMBORIJN